

S A V A S

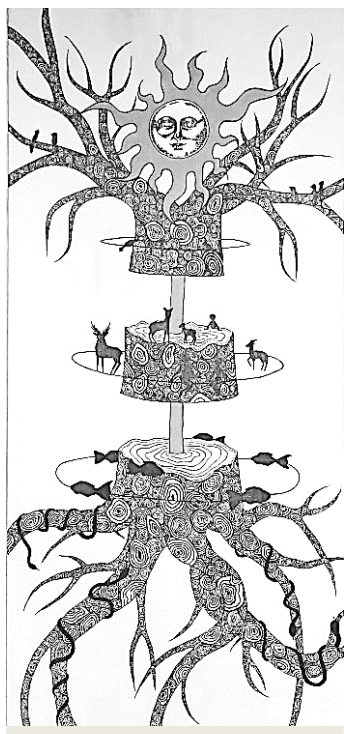
Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos laikraštis // 2022 m. gegužė/ proginis numeris

Redakcijos žodis

Baigiasi mokslo metai – kai kam jų dar bus mokykloje, o dvyliktočams – jau paskutiniai... Sėkmingi ar ne – parodys egzaminai, kuriems braukdami prakaitą, abiturientai įnirtingai ruošiasi: kai lieka laiko nuo vairuotojų teisių laikymo, neišvengiamos būtinybės kažkur išvažiuoti, gal padėti bėdon pakliuvusiam draugui arba pačiam apsilankyti, pavyzdžiui, odontologo kabinete, jie pamatomi mokykloje - dažniausiai nelaimingi, susirūpinusiais veidais, nes mokytojai prisigalvojo bandomųjų egzaminų. Kaip vaikų darželyje! Bet gyvenimas pateikia netikėtumų, tad gal bent čia, mokykloje, šio tokios patirties reikia įgauti, išmokti kovoti, pasirūpinti šarvais, užgrūdinti valią... Žinoma, ne visada tai apsaugos, juolab, kad grūdinimasis vyksta labiau teorinis – šiuolaikinam jaunam žmogui sunkoka įrodyti, kad ne lengvi pinigai yra gyvenimo atrama, bet dorai uždirbti; kad ne grožis yra visraktis sėkmės skryniai atverti; kad ne pati prabangiausia mašina yra savivertės matas, o keliai, kuriuos vairuotojas renkasi ir net pasiklydęs tinkamai naviguoja... Todėl šis gegužės mėnesio laikraštis ir šis žodis yra jiems, abiturientams, ir apie juos. Jų laikas – jaunystės kvėpavimas, kai prasidėjo "širdies ir meilės era" (replikuotų H. Radauskas), viliojanti į beribes platumas, skatinanti lėkšti su vėju, su paukščiais: „Gulbės - kelią! /Gervės - kelią! /Debesų kelių didžiuoju/ Aš važiuoju!“ (K. Binkis)... Nesuvaldomas laikas, žmogus jame ir svajonės, turinčios realizuotis, ir siekiai, atnešantys pilnatvę – kol siekiame, tol augame, keičiamės, tobulėjame.

Dėkoju „Savas“ laikraščio bendradarbiams Otilijai, Paulinai, Juditai, Rasai, Medai, Faustai ir tiems, kas labai ruošėsi kažką sukurti, bet nespėjo... Linkių visiems rasti savo kūrybinę erdvę ir polėkį, o svarbiausia - nesustokit augti!

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Rima Balčiuvienė

Sveikintojų tribūna

Brangūs Abiturientai,

prieš dvyliką metų mes visi pirmą kartą peržengėme Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos slenkstį. Ir Jums, ir man tai buvo naujo kelio pradžia, mes buvome naujokai, nedrąsūs, nepatyrę, širdyje kirbėjo nerimas, ar pritapsime, ar pasiekšime išsikeltus tikslus, ar mus lydės sėkmė, ar mes būsim laimingi čia?

Šiandien Jums – to kelio pabaiga. Linkiu, kad visiems ji būtų sėkminga.

AČIU kiekvienam, prisidėjusiam prie abiturientų pažangos, augimo, tobulėjimo, brandos. **AČIU** mokytojams, pagalbos mokiniui specialistams, aptarnaujančio personalo darbuotojams, tėvams (globėjams), močiutėms ir seneliams, dėdėms ir tetoms už pastangas ir bendrą indėlį į dvyliktojų asmenybių formavimą, perėjimą iš vaikystės į suaugusiųjų pasaulį. Gražios Paskutinio skambučio šventės ir sėkmingos egzaminų sesijos.

Pagarbiai - Direktorius Vaidas

***Nuskambėjo paskutinis skambutis, kviečiantis užverti mokyklos duris ir leistis į kelią. Praeityje paliksite metus, kuriuose būta visko: džiaugsmo ir nusivylimo, ieškojimų ir atradimų, pirmosios meilės istorijų, draugystėčių išbandymų, žmoqiškumo pamokų. Gyvenimas ne lėta, kur galima trinti ir vėl rašyti, o ir draugai namų darbų neduos nusirašyti, tačiau drąsiai ženkite per mokyklos slenkstį į naują savo gyvenimo etapą. Eikite savo pasirinktu keliu garbingai, kovokite už tai, kuo tikite! Sėkmės visur ir visada.

Klasės vadovė Raimonda

Vardai, charakteriai ir ateities prognozės

Rasa (liet.) – mitologinė būtybė, susijusi su Aušrine, jos pasirodymu. Jos spinduliuoja ramumą, atrodo esančios gaivios kaip rytmečio aušra, jautrios ir atidžios kitiems, moka išklausti ir niekada neatsisako padėti, mėgsta sakralius dalykus. Geros būtų katechetės, edukologės, slaugytojos ir felčerės.

Almantas (iš baltų) – *al* – alei vieno, *mantus* – sumanus, turtingas, vadinasi, ateityje gali tapti visa išmantis ir turtingas, mokantis uždirbti, o labiau išleisti pinigų. Gali traukti politika, spiritizmo praktika.

Judita (hebr.) – *judėjietė*, dažniausiai romantiškos prigimties, orientuojasi ne vienoje meno šakoje. Jos būna išoriškai patrauklios ir gražios, labai kruopščios, bet gali būti ir emociškai jautrios bei pažeidžiamos. Vadinasi, ne viskas yra pamatoma iš pirmo žvilgsnio. Tinka dirbti meno srityje, gali būti mokslininkės.

Airidas (hebr.) – *žiedas*: štai kodėl toks preciziškai tvarkingas ir estetiškas atrodo. Ar žiedas pražydęs, ar žiedas ant piršto? Galėtų realizuoti save ant podiumo arba motokrose, ralyje, kur žiedus reikia sukioti.

Fausta (lot.) – *laiminga*. Jos dažnai linkusios patylėti, neišsiskirti iš kompanijos, bet argi ne tyli kiaulė gilią šaknį knisa, tad linkusios į avantiūras, nuotykius. Vadovės prastos, bet geros rašytojos, dailininkės.

Akvilė (lot.) – *erelis*, todėl tai stiprios asmenybės, imlios ir nepriklausomos su stipria intuicija ir valia, jas sunku pažeisti, sumenkinti. Tinkamos realizuoti savo idėjas komunikacijos srityje, gali būti vadovės.

Meda (gr.) – *midas, persas* arba trumpinys iš Andomeda, turinti savo žvaigždyną. O gal ir lietuviškas medus tikty? Ypač kai nori pasiekti savo tikslų, tenka ir saldoką šypsena išspausti, ir susikurti egzotišką ampluą, ir žvaigždes pasiekti. Ar tik netaiko į politiką? Gali dirbti logistikos srityje, būti stjuardėmis.

Elinga (lot.) – *išrinktoji*. Joms būdingas romumas, susikaupimas, intraversiškumas. Labiau mėgsta paklausti, o ką atlieka, stengiasi nenuvilti nei kito, nei savęs. Veikla labiau individuali, pvz. grožio srityje.

Paulina (lot.) *maža*. Viskas patikrinta ir apgalvota: kalba, elgesys, apranga. Bet randa būti vis kuo nors nepatenkinta, todėl siekia tobulėti. Veiklos susijusios su vaikų auklėjimu, socialine rūpyba, komunikacija.

Otilija (germ.) – *ryšys su tėvyne*. Jos labai smalsios, kilniaširdės, bet valdingos, nors to neparodo, elgiasi santūriai, nuo jų sklinda magentinės bangos, traukiančios aplinkinius, turi mediumo savybių. Mėgsta pamiegoti, todėl vis kur nors vėluoja. Tai organizatorės, vadovės, gal būti medikės, mokytojos.

Tomas (hebr.) – *dvynys. Tai ištikimas bičiulis, bet suabejojantis tiesomis, kurias girdi. Turi pats išbandyti, kad patikėtų. Tinka technikos sritis, statyba, verslai.*

Agnė (gr.) – *tyra, skaisti*. Dažnai santūrios išoriškai, bet viduje – vulkanai. Turi daug nuovokumo, bet į gyvenimą žiūri kaip į pramogą, mėgsta linksmybes, todėl gali nepateisinti lūkesčių. Gali būti ir savavališka, užsispyrusi. Tinkama veikla vadyba, apskaita, tačiau mėgsta, kai yra kas veda, iniciatyvos nesiima.

Ernesta (germ.) – *rimta*. Jos yra labai jautrios, geranoriškos ir rūpestingos. Nemėgsta, kai kišamasi į jų asmeninį gyvenimą, stengiasi darbus atlikti arba ne. Jos gali būti taikdarės, patarėjos, diplomatės.

Mintarė (liet.) – *tas, kurio vardas tariamas*. Jos traukia akį išvaizda, nenuvilia protas, vidinės savybės. Yra jautrios, subtilios, bet nesizavi praktiniais darbais. Tikty floristika arba visuomenės sveikata.

Gvidas (germ.) *miškas, giria*. Yra gaivališkos prigimties, prieraišūs, draugiški, bet sugyventi su jais sunku, tenka nuolaidžiauti. Stengiasi valdžią išlaikyti savo rankose, gali pasirodyti nuožmūs. Gyvena dvilypį gyvenimą, tikrąjį atpažinti sunku. Tai siekiantys karjeros asmenys, gali būti aplinkos apsaugos specialistai.

Lukas (lot.) Italijos regiono Lukanijos gyventojas. Tai aktyvus asmuo, noriai dalyvaujantis įvairiose veiklose, lengvai adaptuojasi. Elgiasi labai praktiškai, todėl yra geras strategas, moka vadovauti, iškelia daug gerų idėjų. O kartais tenka ieškoti būdų atsiskleisti. Tinka veikla logistikos, vadybos, technikos srityje

Brigita (keltų) – *dorovės jėga*. Labai pasitikinčios savimi, visose srityse siekia aukštumų. Jei tampa vadovės, linksta į diktatūrą, gali išpuikti, bet yra kruopščios, atsakingos, to reikalauja ir iš kitų. Geros analitikės, IKT specialistės, auklėtojos.

Titas (gr.) – *laukinis karvelis*. Svajoja sukurti šviesią ateitį yra idealistai, apdovanoti nuovokumu, bet būdingas ir smulkmeniškumas, kartais abejingumas, menkas dėmesys sau. Tai gali sužlugdyti karjerą. Gali būti aktyvūs visuomenės veikėjai, dvasininkai, politikai, net aktoriai. (kuris yra kuris – istorija nutyli).

Urtė (gr.) – trumpinys iš Dorotėja – *dievo dovana*. Pavargta greit nuo rutinos, svarbūs asmeniniai troškimai ir pomėgiai. Geba įgyvendinti niekam nežinomus dalykus, todėl veikla individuali, nevaržoma.

Vesta (gr.) *namų židinys*. Tai fiziškai stiprūs, kartais labai impulsyvūs, įsitempę žmonės, jie siekia pagerinti savo padėtį, nors nežino, kaip. Gali būti nespėjamų gabumų, todėl krypta į meną arba matematiką.

Karolina (germ.) – *šauri*. Jos niekuo nepasitiki, kol neįsitikina faktų teisingumu. Plepios, todėl pamiršta, kur ėjusios. Į viską reaguoja labai jautriai, nors turi išlavintą protą. Tai techninių sričių specialistės.

Miglė (liet.) *rūkas*. Tai meilės kankinės, ieško idealumo, nors pačios nėra be trūkumų. Tai visuomenės „darbo pečiai“ – įvairių kontorų tarnautojos, šeimininkės, laikrodininkės, astrologės.

Aimantas (liet.) - *rauda, dejonė*. Tai jautrus, sentimentalus, ne visada atsiskleidžiantis nepažįstamų žmonių aplinkoje. Mėgsta aktyvią veiklą, bet gali išsigąsti nesėkmių. Patinkančius dalykus atlieka kruopščiai, bet nemėgsta ilgalaikių pavidimų. Tikėtų sporto vadyba, nuotolinis darbas logistikos srityje.

Inesa (gr. *tyra* arba isp. *avis*) – santūrumu ir tylumu pasižyminti moteris, bet geros manipulatorės ir nevingiančios intrigų. Tačiau originalios, kūrybingos, gali daug pasiekti kaip dizainerės, biuro sekretorės.

Eividas (hebr. trumpinys iš Deividas) - *mylimas*. Nėra apdovanotas kažkokių išskirinių gebėjimų, turi žemiškų norų ir randa galimybių veikti. Jam pakanka, kiek yra. Tai smulkaus verslo atstovas arba psichologas

P.S. Nors tyrimais nustatyta, bet nei kas tyrė, nei kas skelbė - nežinoma, tad tikėti ar ne yra jūsų asmeninis reikalas.

Nuotrupos iš paklaidžiojimų po mokyklinius metus...

Smagiausios akimirkos: Karnavalas, tik gaila, kad dėl pandemijos paskutinius metus nevyko. Tada galima būti kuo nori, dažytis, kaip nori, interpretuoti temą, kaip sugalvoji. Smagu tai, ką patys sukuriame, suorganizuojame, o ne priverčia padaryti mokytojai. Idėjos turi ateiti iš mokinių. Įsimintiniausi dalykai – žiburėliai su klase, įvairios išvykos, šventės, kurias teko organizuoti (Šimtadienis, Kovo 11-oji, Klojimas).

Estetika: gražėja mokykla, puošiasi, atsinaujina, tad kažką kardinaliai keisti neverta. Gal trūksta originalumo, savo stiliaus. Keičiasi ir administracijos, mokytojų bendravimas su mokiniais, tampame atviresni, bandome kartu spręsti problemas. Tai džiugina. Galbūt reikia paskaninti maistą – tik ar jis būtų sveikesnis?

Motyvacijos klausimas: motyvuoti galėtų ir mokytojų asmenybės, ir jų dalyko išmanymas. Be abejo, daug kas ateina iš mokinių brandos, nes žemesnėse klasėse dar norėjome žaisti, vyresnėse – vėl norėtume... Todėl turėtų motyvuoti pasiektas rezultatas, suvokimas, ko išmokau ir kokia to prasmė. Pažymys yra formalumas, galima gauti gerą ir nesimokius arba atvirksčiai. Reikia suprasti mokymosi praktinę naudą.

Požiūris į abiturą: tai patys geriausi metai, nes sumažėja pamokų, kitoks bendravimas su bendraklasiais, jaučiamės laisvesni, beveik visi turime vairuotojų teises, tad nebereikia ilgai būti mokykloje arba sėdėti joje, kai yra langų. Bet apima ir keistas jausmas: taip norėjome greičiau išeiti, o dabar suprantame, kad apima liūdesys.

Palinkėjimai draugams: reikia dar pasimėgauti paskutinėmis dienomis, kad liktų kuo daugiau prisiminimų; reikia nebijoti siekti savo tikslo, nors kaip kvailai kitiems atrodome. Nepamiršti draugų.

Žodis kitiems: reikia turėti tikslą, žinoti, kas tau patinka, o jei nežinai, reikia išbandyti kuo daugiau įvairių dalykų. Reikia rasti tai, kas tavo, tada bus lengviau mokytis. Nereikia mokytis tik dėl pažymių.

Lukas Kirjanovas

Iš šeštųjų interviu su abiturientėmis Otilija, Akvile, Fausta, Paulina, Mintare, Brigita

Dvyliktojų išmoktos ir vartojamos sąvokos

Renesansas – 19 a. europiečių laikotarpis.

Paradoksas – 1. Tai, kas iš pradžių atrodo tiesa ar teisinga, vėliau atrodo priešinga ar kitaip.

2. Teiginys, privedantis prie nesutarimų.

Dualizmas – tai, kas neleidžia užmiršti savo prigimties šaknų ir leidžia jas atsiminti.

Sarkazmas – tai tikras sarkastiškai pasakytas teiginys norint ką nors pašiepti, sumenkinti arba pasakyti perkeltine prasme.

Kanonas – vienas atsiliekančio nuo kito.

Ezopinė kalba – draudimas laisvai reikšti mintis visuomenei.

Pro rakto skylutę...

Geriausia atsakymų forma pamokoje: žiopčiojimas, akių kontaktas, vienas kitas girdimas garsas, šalia esančių draugų supratingas pritarimas, viena kita replika iš pašalies... Ir būtinai reikia turėti kabinete izoliacinę sieną, kuri atskiria gale sėdinčius nuo priekyje sėdinčiųjų. Lietuvių kalbos kabinete tokia siena yra Lukas ir Almantas – jie tokie tvirti ir „sandarūs“, kad tik menki garsiukai tepasiekia atsakymo laukiančią mokytoją. Bėda, kad vyrukai nė patys negirdi, ko nepraleidžia.

Ko moko etika? Būti doriems, tolerantiškiems, paslaugiems. Reikalui esant rasti vidinę pusiausvyrą... O dvyliktokams tai ypač svarbu. Štai ką jie valandų valandas veikia sėdėdami mašinos centre arba aikštelėje prie kapinių. Medituoja. Negi kitaip šitiek laiko išvertų?

Geriausia pamoka abiturientėms – fizika: nei ką supranti, nei pasirinkęs mokytis esi, nei egzamino ruošiesi laikyti. Žinoma, retkarčiais užsuki pasisveikinti su mokytoju, fizikos kabineto oro įkvėpti, į modernias lubas pažiūrėti – malonumas! Niekas niekam pretenzijų neturi...

Kai mokaisi dalyką A kursu, gali pereiti į B ir sėkmingai baigti gimnaziją. O kai mokaisi B kursu, lyg ir nebegali niekur pereiti, nebent į A, ir taip pat sėkmingai baigti gimnaziją, nes, pasirodo, net kaitaliodamas kursą įgauni patirties, įvertini savo azartą ir adrenalino poveikį sau ir mokytojams.

Brigita Narbutaitė

klystate: nei maistas be prieskonių, nei gyvenimas be naujų patirčių nebūna džiaugsmingas. Teks vėl bandyti iš naujo, vėl ieškoti prasmų. Gal kitoje aplinkoje, gal su kitais žmonėmis. Neišsisuksite.

Reziumė:

1. Jei vis dar gyvenimą skanaujate, mokate juo mėgautis – viskas gerai, tereikia nepasiduoti besotybės jausmui. Mokėjimas mėgautis ir saikas moko džiaugtis ir ieškoti vis kitų skonių.

2. Jei galvojate, kad viską jau išragavote, nebeturite ko patirti,

klystate: nei maistas be

šiais sunkiais pokarantiniais ir karo Ukrainoje laikais populiariu tapo mokytis praktinių dalykų, pavyzdžiui, iš sveikų produktų pagaminti sveiką ir gražų sumuštinį... Arba pakelti tautiečių dvasią įspūdingiais meno šedevrais... Teisus buvo Faustas, sakydamas, kad teorija „susa šaka, jei praktikos medis nežydi“, nes praktinių dalykų ir reikia, norint išlaikyti technologijos arba dailės egzaminus. O aprašai – juk teorija! Kam reikia, tas tegul ir rašo...

Sudėtinga, pasirodo, atlaikyti bandomųjų patikrinimų maratoną – jei tai vyksta per pirmas pamokas, tai į paskutines ateiti jau nebelieka jėgų... Įdomu, ar dirbdami 8 val. darbo dieną, tik 3-4 valandas teištamps? Koks tada turėtų būti atlygis? Ei, gal neismulkinkim dėl tų kelių valandų...

Kodėl taip negausiai yra dalyvaujančių įvairuose renginiuose, akcijose, ypač kai jos organizuojamos po pamokų ar šeštadienį? Pradinukų daug dalyvauja, o vyresniųjų gretos retėja, retėja... Sako, neapsimoka. Tai suprasti reikia taip: neturėjo pinigų ir neapsimokėjo, todėl ir nedalyvavo? Gal nedalyvavusiems ir mokslo metai neturėtų trumpėti – atidirbs ir apsimokės?

Kaip apskaičiuojamas funkcijos greitis? Kai pats atsiduri vairuodamas automobilį griovyje (tam yra įvairiausių priežasčių). Arba kodėl reikia apskaičiuoti ožkos nuėstos žolės plotą, kai ta ožka galėtų peršokti tvorą ir nieko skaičiuoti nereikėtų? Į tokius klausimus galėtų atsakyti filosofas, jei dalyvautų matematikos pamokose. Deja, nedalyvauja...

3. Jei manote, kad visko negalite iškart padaryti, kad viskam dar turite marias laiko, bet padarysite, išmoksite, atliksite, tam yra geras posakis: „Ką gali atlikti tuoj – niekad nesakyk rytoj“. Imkitės darbo nedelsdami, kol kiti nenurisnojo į priekį – nesmagu matyti kitų nugaras ir kvėpuoti paliktomis dulkėmis.

4. Jei galvojate, kad viską padarytumėte geriau, sėkmingiau negu darėte, kad skonis, kurį norėtumėte išragauti, vis ne tas, o jūs nenustojate dūsauti: jei turėčiau, jei pavyktų, jei duotų, gali būti, kad laukiate malonių, ne patys jas kuriate. Tik bandantis, klystantis ir vėl bandantis atranda tikruosius kelius. Ieškokite.

5. Jei vis laukiate paskatinimo, kartais – net liepimo: eikite, darykite, kurkite, ieškokite, bet praleidžiate pro ausis ir tikėtės, kad kiti padarys – klystate. Jie pasidarys sau, o jūs liksite perone, kai traukinys bus išvažiuavęs. Nepraraskite budrumo ir optimizmo.

